

Sygn. akt VI Ga 351/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Bober

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Krztoń

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: A. D.

przeciwko: K. K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Krośnie
V Wydziału Gospodarczego z dnia 27 marca 2014 r., sygn. akt V GC 643/13 upr

oddala apelację.

Sygn. akt VI Ga 351/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 13 listopada 2014r.

sporządzone na podstawie art. 505¹³§ 2 kpc

Sąd Rejonowy w Krośnie wyrokiem z dnia 27 marca 2014r. zasądził od pozwanego K. K. na rzecz powoda A. (...)kwotę 6.692,32 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania, uznając za zasadne danie pozwu wniesionego w sprawie w całości.

W uzasadnieniu Sąd ten stwierdził, że pozwany w niniejszej sprawie nie wykazał istnienia wady zmniejszającej wartość lub użyteczność drewna zakupionego u powoda, ze względu na cel w umowie oznaczony względnie wynikający z okoliczności lub z przeznaczenia rzeczy, brak bowiem było przesłanek aby uznać, iż odnośnie zamówionej partii drewna uzgodnione zostały jakieś szczególne jego właściwości, z których to nie wywiązał się powód. Sąd podkreślił, że jeśliby część towaru miała natomiast mieć wady dyskwalifikujące go do założonego przeznaczenia, to pozwany winien był odmówić jego przyjęcia, co jednak nie miało miejsca. Nadto, pozwany nie wskazał nawet co z kwestionowaną przez niego partią drewna się stało, nie przedstawił w sprawie żadnych dowodów na okoliczność, np. sprzedaży tego towaru po znacznie niższej cenie, co mogłoby zdaniem Sądu otwierać ewentualnie pole do rozważania możliwości zasadnego powoływania się na instytucję rękojmi. Zaznaczył też, że pozwany nie wykazał w dostateczny sposób zarówno zakresu wady produktu, jak też ilości towaru który takie wady zawierał – co w powiązaniu z przyjęciem faktury po dniu dostawy nakazywało uznać podnoszone twierdzenia za gołosłowne, co musiało przesądzić o zasadności powództwa.

Sąd Rejonowy dodał również, że nawet gdyby przyjąć odmiennie, to pozwany musiał wiedzieć o wadach w chwili wydania rzeczy, bowiem były widoczne dla pracowników pozwanego odbierających towar (którzy potwierdzili, że poinformowali o tym szefa). Podjęcie zaś z kolei przez pozwanego decyzji w takiej sytuacji o przyjęciu towaru skutkuje uwolnieniem się sprzedającego z odpowiedzialności z rękojmi, w świetle przepisu art. 557 par 2 kpc. Nadto, nawet gdyby część wad została odkryta później, to aby skutecznie wystąpić z żądaniami przewidzianymi w takiej sytuacji (o których mowa w art. 561 kc), winien pozwany dokonać przewidzianego w art. 563 kc zawiadomienia sprzedawcy, czego w niniejszej sprawie nie dokonał.

Pozwany nie wykazał również, aby pomiędzy stronami niniejszego sporu doszło do jakichkolwiek ustaleń modyfikujących post factum treść umowy sprzedaży min. co do ceny drewna.

Odnosząc się do zarzutu potrącenia Sąd Rejonowy stwierdził, że pozwany nie wykazał, ażeby przysługiwała mu w stosunku do powoda jakakolwiek wierzytelność.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany zarzucając Sądowi Rejonowemu naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 563 kc, 557 §2 kc, oraz 556 w zw. z art. 558 kc, jak również prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 kpc.

Pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania na jego rzecz, względnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do Sądu I instancji, celem ponownego rozpoznania.

W ocenie Sądu Okręgowego apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Trzeba w tym miejscu zaznaczyć, że zgodnie z powołanym przepisem art. 505¹³ § 2 kpc, jeżeli Sąd II instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego – tak jak w niniejszym przypadku, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

W niniejszej sprawie pozwany odmawiając zapłaty części ustalonej ceny za zakupione przez niego u powoda drewno powołał się w sprzeciwie od nakazu zapłaty na dwa zarzuty, tj.:

- a. nienależytą jakością drewna,
- b. potrącenie wierzytelności powoda z wierzytelnością własną z tytułu odszkodowania.

Trzeba podkreślić, że formułując w ten sposób zarzuty w pierwszym piśmie procesowym pozwany w zasadzie nie wskazał nawet z jakiego ewentualnie przysługującego mu uprawnienia w ramach rękojmi skorzystał, a jest to element konieczny dla oceny jego stanowiska w przedmiocie odmowy zapłaty powodowi reszty ceny. Trzeba zaznaczyć, że pozwany reprezentowany był w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika, a więc nie można przypisywać mu nieporadności w tych kwestiach. Rodzaj natomiast uprawnień przysługujących kupującemu w wypadku jeżeli rzecz sprzedana ma wady wymienia art. 560 § 1 kc i w świetle tego przepisu można jedynie założyć, że pozwany nie wskazując, iż odstąpił w części od umowy, mógł, choć tego wyraźnie nie uczynił powołać się ewentualnie na zarzut obniżenia ceny. Formą realizacji roszczenia o obniżenie ceny jest bowiem podniesienie odpowiedniego zarzutu w procesie o zapłatę ceny.

Jeżeli nawet więc przyjąć, że z takiej właśnie formy pozwany skorzystał (choć brak jest w sprawie jego oświadczenia w tym przedmiocie), zawiadamiając w odpowiednim czasie sprzedawcę o wadzie - tak jak wskazuje pozwany w zarzutach apelacji, to jednak w takim przypadku musiałby również wykazać, że kwota, której zapłaty odmawia jest adekwatna do rzeczywistej wartości towaru w stosunku do wynikającej z umowy – czego w niniejszej sprawie pozwany również nie uczynił. Z samej treści art. 560 § 3 kc wynika bowiem, że jeżeli kupujący żąda obniżenia ceny z powodu wady rzeczy sprzedanej, obniżenie powinno nastąpić w takim stosunku, w jakim wartość rzeczy wolnej od wad pozostaje do jej wartości obliczonej z uwzględnieniem istniejących wad.

Pozwany, tak jak wspomniano, nie zaoferował żadnych dowodów na tą okoliczność, wykazując jedynie zgłoszonymi środkami dowodowymi fakt nienależytego wykonania zobowiązania przez powoda poprzez dostarczanie towaru wadliwego, jak również zawiadomienie o wadach towaru sprzedawcy.

W tej więc sytuacji, skoro pozwany nie wykazał również aby powód w czasie wzajemnych ustaleń czynionych po sprzedaży towaru zgodził się obniżyć jego cenę o kwotę dochodzoną niniejszym pozwem, – to zarzuty jego podniesione w sprzeczności od nakazu zapłaty, również z uwagi na powyższe, nie mogły zostać uwzględnione nawet w sytuacji gdyby przyjąć, że doszło do skutecznego zawiadomienia o wadach.

Dodać jedynie trzeba, że pozwany nie wykazał również w żaden sposób, aby strony niniejszego sporu zmodyfikowały zakres uprawnień z tytułu rękojmi, stosowanie do przepisu art. 558§1 kc, a pozwany nie przedstawił nawet precyzyjnie stanowiska - w jaki sposób ewentualnie odpowiedzialność z tytułu rękojmi miała zostać rozszerzona.

Sąd Okręgowy za w pełni prawidłowe nadto przyjął ustalenia Sądu I instancji w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, że pozwany odbierając towar wiedział o ewentualnych wadach, co potwierdziło w zeznaniach słuchanych w sprawie świadków, pracowników pozwanego, którzy wyraźnie zeznali, że widoczne były mankamenty drewna, o czy poinformowali swego pracodawcę.

Ustalenia Sądu I instancji w tej kwestii są w pełni trafne i Sąd Odwoławczy przyjmuje je za własne, a zarzuty apelacji odnośnie nadużycia wyrażonej w przepisie art. 233 § 1 kpc przez Sąd swobodnej oceny dowodów - także w tym zakresie należało uznać za nietrafne.

Reasumując więc, przede wszystkim wobec nie sprecyzowania przez pozwanego z jakiego uprawnienia z tytułu rękojmi korzysta, jak również wobec nie wykazania w żaden sposób, że wady sprzedanego drewna uzasadniałyby obniżenie wynagrodzenia o kwotę dochodzoną pozwem, jak również wobec nie wykazania, aby pomiędzy stronami niniejszego sporu doszło do jakiegokolwiek późniejszej zmiany treści umowy, w szczególności co do ceny za towar – wyrok Sądu Rejonowego należało uznać w świetle art. 535 kc za w pełni trafny.

Trzeba nadmienić, że istotą żądania obniżenia ceny w oparciu o art. 560 § 1 i 3 kc jest przywrócenie ekwiwalentności świadczeń stron umowy sprzedaży, a nie kontensacja ewentualnej szkody doznanej przez kupującego. Tak jak słusznie podkreślił Sąd I instancji pozwany zresztą i w tej kwestii nie wykazał żadnymi dowodami jak ewentualnie szkodę poniósł w związku z nienależytym wykonaniem umowy przez powoda, co powodować musiało przyjęcie bezskuteczności zarzuty potrącenia.

Mając na względzie powyższe apelację jako bezzasadną oddalono na podstawie art. 385 kpc oddalono.